
Shivabhujangam

श्रीशिवभुजङ्गम् अथवा शिवस्तुतिः

Document Information

Text title : shivabhujangam

File name : shivabhujangam.itx

Category : shiva, bhujanga, shankarAchArya, vedanta

Location : doc_shiva

Author : Shankaracharya

Transliterated by : Kamakshi kAmAkShi7 at gmail.com

Proofread by : Kamakshi kAmAkShi7 at gmail.com

Latest update : July 12, 2015

Send corrections to : sanskrit at cheerful dot c om

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

October 24, 2023

sanskritdocuments.org

Shivabhujangam

श्रीशिवभुजङ्गम् अथवा शिवस्तुतिः

गलद्दानगाएडं मिलद्भृङ्गाषाएडं
यलश्यारुशुएडं जगत्त्राणशौएडम् ।
कनद्दन्तकाएडं विपद्भङ्गायाएडं
शिवप्रेमपिएडं भजे वङ्कतुएडम् ॥ १ ॥

अनाद्यन्तमाद्यं परं तत्त्वमर्थं
त्रिधाकारमेकं तुरीयं त्वमेयम् ।
उरिभ्रममृग्यं परभ्रमरूपं
मनोवागतीतं मङ्गलैवमीडे ॥ २ ॥

स्वशक्त्यादिशक्त्यन्तसिंहासनस्थं
मनोहारिसर्वाङ्गारत्नोरुभूषम् ।
जटाडीन्दुगङ्गास्थिशम्भ्याकमौलिं
पराशक्तिमित्रं नुमः पञ्चवङ्कत्रम् ॥ ३ ॥

शिवेशानतत्पूरुषाधोरवामा-
द्विभिः पञ्चभिर्दुन्दुभैः षड्भिरङ्गैः ।
अनौपम्य षट्त्रिंशत् तत्त्वविद्या-
मतीतं परं त्वां कथं वेत्ति को वा ॥ ४ ॥

प्रवालप्रवालप्रभाशोणामर्धं
मरुत्वन्मणिश्रीमङ्गलश्याममर्धम् ।
गुणस्यूतमेतद्गुणैः शैवमन्तः
स्मरामि स्मरापत्तिसम्पत्तिहेतोः ॥ ५ ॥

स्वसेवासामायातदेवासुरेन्द्रा-
नमन्मौलिमन्दारमालाभिषिक्तम् ।
नमस्यामि शम्भो पद्माम्भोरुखं ते
भवाम्भोधिपोतं भवानीविभाव्यम् ॥ ६ ॥

जगन्नाथ मन्नाथ गौरीसनाथ

प्रपन्नानुकम्पिन्यिपन्नार्तिंछारिन् ।

मङःस्तोममूर्ते समस्तैकभन्धो

नमस्ते नमस्ते पुनस्ते नमोऽस्तु ॥ ७ ॥

विश्रुपाक्ष विश्वेश विश्वादिदेव

त्रयीमूल शम्भो शिव त्र्यम्बक त्वम् ।

प्रसीद स्मर त्राडि पश्यावमुक्त्यै

क्षमां प्राप्नुहि त्र्यक्ष मां रक्ष मोदात् ॥ ८ ॥

महादेव देवेश देवादिदेव

स्मरारे पुरारे यमारे उरेति ।

भ्रुवाणः स्मरिष्यामि भक्त्या भवन्तं

ततो मे दयाशील देव प्रसीद ॥ ९ ॥

त्वदन्यः शरण्यः प्रपन्नस्य नेति

प्रसीद स्मरन्नेव अन्यास्तु दैन्यम् ।

न येत्ते भवेद्भक्तवात्सल्यदानि-

स्ततो मे दयालो सदा संनिधेहि ॥ १० ॥

अयं दानकालस्त्वहं दानपात्रं

भवानेव दाता त्वदन्यं न याये ।

भवद्भक्तिमेव स्थिरां देहि मलयं

कृपाशील शम्भो कृतार्थोऽस्मि तस्मात् ॥ ११ ॥

पशुं वेत्सि येन्मां तमेवाधिरुढः

कलङ्कृति वा मूर्ध्नि धत्से तमेव ।

द्विजिह्वः पुनः सोऽपि ते कण्ठभूषा

त्वदङ्गीकृताः शर्व सर्वेऽपि धन्याः ॥ १२ ॥

न शक्नोमि कर्तुं परद्रोहलेशं

कथं प्रीयसे त्वं न जाने गिरीश ।

तथाहि प्रसन्नोऽसि कस्यापि कान्ता-

सुतद्रोहिणो वा पितृद्रोहिणो वा ॥ १३ ॥

स्तुतिं ध्यानमर्था यथावद्विधातुं

भजन्नाथजानन्मडेशावलम्बे ।

त्रसन्तं सुतं त्रातुमग्रे मृकण्डो-

र्यमप्राणनिर्वापाणं त्वत्पदाब्जम् ॥ १४ ॥

शिरोदृष्टिर्द्रोणशूलप्रमेड-

ज्वराशोणरायक्ष्मलिक्राविषार्तान् ।

त्वमाद्यो विषग्भेषजं भस्म शम्भो

त्वमुल्लाघयास्मान्वपुर्लाघवाय ॥ १५ ॥

दरिद्रोऽस्यभद्रोऽस्मि भग्नोऽस्मि दूये

विषण्णोऽस्मि सन्नोऽस्मि भिन्नोऽस्मि याडम् ।

भवान्प्राणिनामन्तरात्मासि शम्भो

ममाधिं न वेत्सि प्रभो रक्ष मां त्वम् ॥ १६ ॥

त्वदक्षणोः कटाक्षः पतेत्यक्ष यत्र

क्षणं क्षमा य लक्ष्मीः स्वयं तं वृणाते ।

किरीटस्फुरय्यामरच्छत्रमाला-

कलायीगजक्षौमभूषाविशेषैः ॥ १७ ॥

भवान्यै भवायापि मात्रे य पित्रे

मृडान्यै मृडायायद्यद्यै मज्जने ।

शिवाङ्ग्यै शिवाङ्गाय कुर्मः शिवायै

शिवायाम्बिकायै नमस्त्यम्बकाय ॥ १८ ॥

भवद्गौरवं मल्लघुत्वं विदित्वा

प्रभो रक्ष कारुण्यदृष्ट्यानुगं माम् ।

शिवात्मानुभावस्तुतावक्षमोऽहं

स्वशक्त्या कृतं मेऽपराधं क्षमस्व ॥ १९ ॥

यदा कर्णरन्ध्रं प्रजेत्कालवाल-

द्विषत्कण्ठघण्टाघण्टाकारनादः ।

वृषाधीशमारुह्य देवौपवाङ्मं

तदा वत्स मा भीरिति प्रीणय त्वम् ॥ २० ॥

यदा दारुणाभाषणा भीषणा मे

भविष्यन्त्युपान्ते कृतान्तस्य दूताः ।

तदा मन्मनस्त्वत्पदाभोरुडस्थं

कथं निश्चलं स्यान्नमस्तेऽस्तु शम्भो ॥ २१ ॥

यदा दूर्निवारव्यथोऽलं शयानो

लुठन्निःश्वसन्निःसृताव्यक्तवाणिः ।

तदा जङ्घकन्याजलावङ्कृतं ते

जटामण्डलं मन्मनोमन्दिरं स्यात् ॥ २२ ॥

यदा पुत्रमित्राद्यो मत्सकाशे

रुदन्त्यस्य डा कीदृशीयं दशेति ।

तदा देवदेवेश गौरीश शम्भो

नमस्ते शिवायेत्यजस्रं ब्रवाणि ॥ २३ ॥

यदा पश्यतां मामसौ वेत्ति नास्मा-

नयं श्वास अवेति वायो भवेयुः ।

तदा भूतिभूषं भुजङ्गावनद्धं

पुरारे भवन्तं स्फुटं भावयेयम् ॥ २४ ॥

यदा यातनादेऽलसन्तेऽलवाडी

भवेदात्मदेहे न मोडो मडान्मे ।

तदा काशशीतांशुसङ्घाशमीश

स्मरारे वपुस्ते नमस्ते स्मराणि ॥ २५ ॥

यदापारमच्छायमस्थानमद्भि-

र्जनैर्वा विडीनं गमिष्यामि मार्गम् ।

तदा तं निरुन्धन्तान्तस्य मार्गं

मडादेव मड्यं मनोज्ञं प्रयच्छ ॥ २६ ॥

यदा रौरवादि स्मरन्नेव लीत्या

प्रजाम्यत्र मोडं मडादेव धोरम् ।

तदा मामडो नाथ कस्तारयिष्य-

त्यनाथं पराधीनमर्धेन्दुमौले ॥ २७ ॥

यदा श्वेतपत्रायतालङ्घ्यशक्तेः

कृतान्ताद्भयं भक्तवात्सल्यभावात् ।

तदा पाछि मां पार्वतीवल्लभान्यं

न पश्यामि पातारमेतादृशं मे ॥ २८ ॥

छदानीमिदानीं मृतिर्मे भवित्री-

त्यङ्गो सन्ततं चिन्तया पीडितोऽस्मि ।

कथं नाम मा भून्मृतौ भीतिरेषा

नमस्ते गतीनां गते नीलकण्ठ ॥ २९ ॥

अमर्यादमेवाहमाबालवृद्धं

उरन्तं कृतान्तं समीक्ष्यास्मि भीतः ।

मृतौ तावकाङ्क्ष्यञ्जदिव्यप्रसादा-

दृभवानीपते निर्भयोऽहं भवानि ॥ ३० ॥

जराजन्मगर्भाधिवासाद्विदुःष्वा-

न्यसज्ज्यानि जज्यां जगन्नाथ देव ।

भवन्तं विना मे गतिर्नैव शम्भो

दयालो न जागर्ति किं वा दया ते ॥ ३१ ॥

शिवायेति शब्दो नमःपूर्व अेष

स्मरन्मुक्तिः कृन्मृत्युडा तत्त्ववायी ।

मडेशान मा गान्मनस्तो वयस्तः

सदा मज्ज्यमेतत्प्रदानं प्रयच्छ ॥ ३२ ॥

त्वमथम्भ मां पश्य शीतांशुमौलि-

प्रिये भेषजं त्वं भवव्याधिशान्ती ।

बहुकुलेशभाजं पदाम्भोजपोते

भवाम्भौ निमग्नं नयस्वाद्य पारम् ॥ ३३ ॥

अनुद्यल्ललाटाक्षिवह्निप्ररोडै-

रवामस्कुख्यारुवामोरुशोभैः ।

अनङ्गभ्रमद्भोगिभूषाविशेषै-

रथन्द्रार्धयूरेरलं दैवतैर्नः ॥ ३४ ॥

अकण्ठेकलङ्कादनङ्गेभुजङ्गा-

दपाणौकपालादङ्कालेनलाक्षात् ।

अमौणौशशाङ्कादवामेकलत्रा-

दहं देवमन्यं न मन्ये न मन्ये ॥ ३५ ॥

मडादेव शम्भो गिरीश त्रिशूलिम्-

स्त्वदीयं समस्तं विभातीति यस्मात् ।

शिवादन्यथा दैवतं नाभिजाने

शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ३६ ॥

यतोऽजायतेहं प्रपञ्चं विचित्रं

स्थितिं याति यस्मिन्त्यदेकान्तमन्ते ।

स कर्मादिहीनः स्वयञ्ज्योतिरात्मा

शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहं शिवोऽहम् ॥ ३७ ॥

किरीटे निशेशो ललाटे लताशो

भुजे भोगिराजो गले कालिमा य ।

तनौ कामिनी यस्य तत्तुल्यदेवं

न जाने न जाने न जाने न जाने ॥ ३८ ॥

अनेन स्तवेनादरादम्बिकेशं

परां भक्तिमासाद्य यं ये नमन्ति ।

भृतौ निर्भयास्ते जनास्तं भजन्ते

दृष्टम्भोजमध्ये सदासीनमीशम् ॥ ३९ ॥

भुजङ्गप्रियाकल्प शम्भो भयैवं

भुजङ्गप्रयातेन वृत्तेन क्लृप्तम् ।

नरः स्तोत्रमेतत्पठित्वोरुभक्त्या

सुपुत्रायुरारोग्यमैश्वर्यमेति ॥ ४० ॥

एति श्रीमत्परमहंसपरिव्राजकाचार्यस्य

श्रीगोविन्दभगवत्पूज्यपादशिष्यस्य

श्रीमच्छङ्करभगवत्पाद कृतौ

शिवभुजङ्गं सम्पूर्णां ॥

Encoded and proofread by KamakShi kAmAkShi7 at gmail.com

——
Shivabhujangam

pdf was typeset on October 24, 2023

——

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

